

ב"ה, גליון עד חשון תשמ"ד וועד העולמי ללימוד תורה לשמה ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר דגל מחנה אפרים - פרשת צו

והוא שאמר אחר כך זאת תורת העולה הוא העולה היינו כי ידוע תורה שלא לשמה לא פרכת לעילא ואין לה עליה רק מי שלומד תורה לשמה זו התורה היא שעולה לעילא, וענין לשמה הוא ידוע מה שכתוב בכתבים שהוא לשם ה' היינו שיתיחד ה' אחרונה שהיא השכינה כביכול עם יה"ו שיהיה נעשה הוי"ה שלם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ויהיה השם שלם

וידבר ה' אל משה לאמר צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תוקד בו ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש וגו'.

פירש רש"י אין צו אלא לשון זירוז מיד ולדורות וביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש חסרון כיס עד כאן. הנה בודאי התורה היא נצחית ונוהג תמיד בכל דור ודור ויש במקראי קודש אלו רמז לפי עניות דעתי להורות דרך ה' אל הצדיקים החכמים שבדור איך שיראו לקרב נשמות ישראל העשוקים רחמנא ליצלן להשי"ת ויתעלה וזה היה גם מעשה אהרן ובניו שהיו מקריבים קרבנות ישראל חטאות ואשמות ועולות כל אחד לפי בחינתו ומה שהיה צריך לו והיו מעלים ומקרבים בזה נשמות של ישראל לכל אחד לפי מה שהיה צריך לו ולפי בחינתו

זזהו הזירוז הוא מיד ולדורות כי אף שאין קרבנות בזמן הזה עם כל זה צדיקים שבכל דור ודור מקרבים נשמות קדושות של ישראל על ידי תפלתם הזכה ותורתם שאומרים באמת ובתמים בכוונת הלב בדחילו ורחימו, והוא שאמר אחר כך זאת תורת העולה הוא העולה היינו כי ידוע תורה שלא לשמה לא פרכת לעילא ואין לה עליה רק מי שלומד תורה לשמה זו התורה היא שעולה לעילא, וענין לשמה הוא ידוע מה שכתוב בכתבים שהוא לשם ה' היינו שיתיחד ה' אחרונה שהיא השכינה כביכול עם יה"ו שיהיה נעשה הוי"ה שלם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ויהיה השם שלם וידוע ה' יש לה ג' צירופים ה"י ה"א ה"ה נמצא ג' מלואים של ה' הם היא, וזהו שמרמז הפסוק זאת תורת העולה היינו זו היא התורה שעולה לעילא היא העולה היינו כשהכוונה בה היא להעלות ה' שהוא לשמה לשם ה' שיש לה ג' צירופים שהם היא זו הוא התורה שעולה ופרכת לעילא, על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבוקר היינו מזבח לשון יסורים כמו (ברכות ה':) מזבח כפרה כמו שכתב אור החיים, והוא שאמר על מוקדה היינו שיבער בלבו על המזבח היינו ה' מזבח רצה לומר היסורים של השכינה כביכול, כל הלילה שהיא בגלות הדומה ללילה, עד הבוקר היינו שיאיר הגאולה ויהיה קרבה אל נפשי גאלה ויהיה נהירו דכל עלמין, ואש המזבח תוקד בו היינו שיבער בלבו אש התלהבות הנ"ל על המזבח תמיד בכל עת ובכל רגע, ולבש הכהן היינו העובד ה', מדו בד היינו לשון בדידות רצה לומר שישים אל לבו שהוא לבדו יחיד בעולם וכל העולמות תלויים עליו כדאיתא בגמרא (סנהדרין ל"ז.) חייב כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי וכבר נתבאר זה לעיל, ומכנסי בד היינו מי שמכניס לו זה הבדידות בלבו ולמד אותו יראת שמים ילבש על בשרו היינו שיקרב עצמו אל הצדיק, והרים את הדשן אשר תאכל האש יש לפרש על דרך ששאל אחד להרב המגיד ז"ל האיך נוטלין התלהבות להשי"ת והשיב לו מי שצריך לאש מחפש באפר, וזה יש לומר גם כאן והרים את הדשן היינו אפר שיחזיק עצמו לאפר ועל ידי זה יתעורר בלבו התלהבות להבורא יתברך וזהו והרים את הדשן היינו הבחינת אפר ירים אותו, אשר תאכל האש רצה לומר

שיבא לידי אש התלהבות ושמו אצל המזבח היינו שעל ידי זה ישים אל לבו יסורי השכינה כביכול כנ"ל עד הבוקר היינו עד שיאיר אור בוקר נהירו דכל עלמין וזהו זירוז מיד ולדורות כנ"ל, וזהו שרימז רש"י בצחות לשונו הטהור וביותר צריך לזרז במקום שיש חסרון כיס כיס הוא מספר צ' וזהו חסרון היינו שחסר א' שהוא אלופו של עולם ואין יחוד ח"ו ולכך ביותר צריך לזרז לעשות יחוד והבן:

(המשך אי"ה בגליון הבא)